

Kringleden. Van de diverse studiegroepen viel in 't bijzonder de muziekcursus van dr. Eduard Reeser te vermelden als een groot succes.

Ook in het laatste jaar, vóórdat de Tweede Wereldoorlog ons land overviel, gingen de werkzaamheden door, hoewel het ledental ernstig begon te dalen. Vooral in samenwerking met het Ned. Klassiek Verbond vonden nog drukbezochte lezingen plaats van de professoren dr. H. Bolkestein, dr. G. H. van der Leeuw en dr. H. Wagenvoort. Maar de komende katastrofe wierp al zijn schaduw vooruit. Nieuwe maatregelen werden nodig.

Evenals kort voor de Eerste Wereldoorlog werd nu, in maart 1940, contact opgenomen met het Rotterdamsch Leeskabinet aan de Gelderschekade. Hier zouden nl. spoedig de benedenlokaliteiten beschikbaar komen, daar het contract met huurder Engels afliep. Zou hier misschien voor de Kring met geringe kosten een pied à terre ingericht kunnen worden? Secretaris Boks had al een schetsontwerp gereed...

In de mei-dagen werd echter de Gelderschekade van de aardbodem weggevaagd, terwijl de Eendrachtsweg gespaard bleef. Toen echter het Leeskabinet in het najaar in de Parklaan herrees, werd opnieuw contact gezocht voor een overeenkomst in beider belang. Doch spoedig bleek, dat daarvoor het nieuwe gebouw onvoldoende ruimte zou bieden.

In afwachting van de dingen die komen zouden, bleef er in de moeilijke omstandigheden weinig meer te doen. Slechts de lezingen in samenwerking met het Ned. Klassiek Verbond vonden nog enige belangstelling, bijwijze van vlucht naar een nobel verleden.

Ook verschillende bestuursleden bedankten. En toen mr. H. Schadee het secretariaat zou overnemen, stelde hij de vraag, of het eigenlijk wel juist was, om (in 1941) nog een nieuw seizoen te beginnen. Vervulde de Rotterdamsche Kring thans nog een lacune in het Rotterdamse leven? Als er geen belangstelling meer was, moest men liever de vereniging opheffen. Anderzijds moest men zich wel goed rekenschap geven van de vraag, of het in déze tijd juist was, een instelling als de Kring te doen verdwijnen.

Nochtans werd het seizoen 1941-1942 ingezet als een laatste proefneming. Vijf lezingen werden er nog gehouden, maar deze trokken gemiddeld niet meer dan acht aanwezigen! Alleen de letterkundige groep en de bridge-groep kwamen nog regelmatig bijeen.